

# Teatre lliure



© Ros Ribas

## ajuts a la creació Carlota Soldevila programa de residències

**Carla Rovira** / Posaré el meu cor en una safata

**Mos Maiorum** / Turba (*work in progress*)

**Myriam Boulos** / (Aphrodites)

**Joan Aguiló Caldera** i **Catalina Inès Florit** / Herois Anònims

**Magda Puig** / Leeway (llibertat d'acció)

Aprofitant que aquest 2019 es commemora el centenari del naixement de l'actriu fundadora i puntal del Lliure **Carlota Soldevila**, hem batejat el programa de residències artístiques **Ajuts a la Creació Carlota Soldevila**.

En col·laboració amb **Mireia Estrada** i **Pau Catà**, membres del comitè de programació, obrim el concepte d'autoria a qualsevol creador d'escena i donem suport a les noves generacions per tal de potenciar la creació col·lectiva i l'autoria viva. I ho fem en quatre modalitats de residències són:

1. **ARTISTA RESIDENT** **Carla Rovira** / **Posaré el meu cor en una safata**

**Posaré el meu cor en una safata** és un projecte de recerca sobre la mort que es presentarà en forma d'espectacle documental. **Carla Rovira** (Barcelona, 1982) és actriu, creadora, professora i educadora social.

residència **del 23/09 al 5/12**

presentació pública **del 5 al 22/12** a **Montjuïc** / dimecres a diumenge **20h**.

“Unes setmanes abans d'estrenar un espectacle és molt difícil definir què creus que estàs fent. És un abisme que et separa del moment en què compartiràs la feina feta i veuràs què significa als ulls de les altres. Una mica com la mort, que és un abisme que no es pot resoldre fins que no el vius de prop. **Posaré el meu cor en una safata** és un espectacle fruit de moltes converses amb personal mèdic, científic i artistes, però també una aproximació a la mort des de les vivències de totes les membres de l'equip. Durant el procés ens hem situat en la nostra relació amb la mort perquè, ens agradi o no, és una relació situada. La mort no s'escapa d'ideologies ni de la resta de les nostres vides. Hem posat *el cor en una safata* i l'hem disseccionat. Ara és hora de fer-lo bombar.” – C. R.

2. **COMPANYIA RESIDENT** **Mos Maiorum** / **Turba (work in progress)**

**Turba** analitza el fenomen de mobilització de masses i vol per respondre a la pregunta *què ens fa Humans?* **Alba Valldaura**, **Ireneu Tranis** i **Mariona Naudin** treballen junts des del 2015 i han estrenat ja dos espectacles. El seu treball es presentarà en dues parts: l'una analitza aspectes teòrics del procés de treball i l'altra és la primera aproximació al format 'espectacle'.

residència **del 3/09 a l'11/12** / presentació pública **de l'11 al 22/12**

part 1. **Anatomia de la turba** / dimecres i dijous **18h**.

part 2. **Proposta escènica: Turba** / divendres a diumenge **18h**.

“En aquesta ocasió, el col·lectiu posa l'èmfasi en l'anàlisi dels mecanismes de mobilització de masses. Aquest punt de partida general ha estat el motor de la nostra investigació documental, que s'ha realitzat a través d'una etnografia exhaustiva sobre el tema des d'un vessant antropològic i sociològic, amb l'ajut del sociòleg i antropòleg Pau Carratalà. L'interès pel fenomen de mobilització de masses parteix d'una inquietud que té a veure amb la pregunta: què fa que un grup d'individus s'ajunti per defensar un bé comú? Amb aquesta pregunta, el col·lectiu ha volgut respondre una pregunta implícita: què ens fa Humans?”

Més enllà dels moviments de massa ideològics, com poden ser l'actual populisme al món occidental o el feixisme durant la primera meitat del segle XX, ens interessa anar a l'arrel d'allò que ens fa humans: el poder d'actuar junts. A partir d'aquesta premissa, hem començat a indagar sobre aquest tret essencialment humà, que ha estat la clau de la nostra supervivència durant milers d'anys.” - C. M. M.

### 3. RESIDÈNCIES CREATIVES D'INTERCANVI en col·laboració amb la **Hammana Artist House del Líban**

Aquesta modalitat busca la recerca en àmbits tangencials de les arts escèniques i en col·laboració amb artistes d'altres països. Aquesta vegada hem col·laborat amb la **Hammana Artist House** del Líban en la tria dels artistes següents:

**Myriam Boulos** (Beirut, 1992) amb el projecte **(Aphrodites)**, un estudi fotogràfic de gènere sobre els models binaris imposats per la societat arreu del món.

**Joan Aguiló Caldera** (Palma de Mallorca 1987) i **Catalina Inès Florit** (Barcelona, 1987) amb el projecte **Herois Anònims**, un treball per fomentar i donar a conèixer la identitat local a través de l'art en l'espai públic amb la implicació del veïnat.

residència a **Hammana Artist House de l'1 al 18/09**

residència al **Teatre Lliure: del 25/11 al 21/12**

presentació pública (no obligatòria) per determinar

Hammana Artist House <https://www.hah-lb.org>

#### 4. CREADORS EN RESIDÈNCIA **Magda Puig** a l'**INS Joan Fuster**

El Lliure col·labora per segon any consecutiu al programa Creadors EN RESIDÈNCIA de **Institut de Cultura de Barcelona** (ICUB) i el **Consorti d'Educació de Barcelona** (CEB). Enguany, aportant el talent de **Magda Puig** (Castellbell i el Vilar, 1982) per fer un procés de creació artística amb alumnes de segon d'ESO de l'**INS Joan Fuster** de Barcelona.

residència a l'**INS Joan Fuster del 19/09 al juny de 2020**  
presentació pública **juny de 2020** al **Montjuïc**

"**Leeway (llibertat d'acció)** és un projecte d'art visual que neix després de llegir **Hanging man** de l'artista Ai Weiwei, on explica la seva experiència en ser detingut i empresonat pel govern Xinès per fer un projecte artístic que indagava en unes irregularitats comeses per l'Estat. L'artista definia *leeway* com a estil de vida i obra de l'artista. **Leeway**, que fins ara havia estat un projecte personal d'art visual, s'expandeix amb la incorporació d'un grup d'estudiants de secundària i busca treballar en territoris creatius mixtes on es barregin les arts visuals i les arts en viu. Parteix de jugar amb els límits i d'explorar què hi ha als marges. D'emmarcar allò que no surt a la fotografia. De jugar amb la realitat i la ficció fins no saber-les distingir." – M. P.

creadors EN RESIDÈNCIA <https://www.enresidencia.org/ca>

Leeway (llibertat d'acció) <https://bit.ly/2KLxS1U>

El **Programa de Residències** de la **Temporada 20/21** mantindrà aquestes mateixes quatre línies. En tindreu més informació a partir de gener 2020.

## ARTISTA RESIDENT

Montjuïc. Sala Fabià Puigserver – del 5 al 22 de desembre

### ***Posaré el meu cor en una safata***

creació i direcció **Carla Rovira**

---

intèrprets **Marta Aran Flores, Laura Blanch Bigas, Ramon Bonvehí Rosich, Marc Domingo Carulla, Erol Ileri Llordella i Carla Rovira Pitarch**

---

dramatúrgia i direcció a partir d'una creació col·lectiva **Carla Rovira Pitarch** /  
escenografia **Manoly Rubio Garcia** / interacció leds i *mapping* [www.mapping.cat](http://www.mapping.cat) /  
vestuari **Núria Llunell** / il·luminació **Roger Arjona Loscos** / banda sonora i  
audiovisuals **Erol Ileri Llordella** / so **Cesc Mojica Latorre**

---

ajudanta de direcció **Marta Aran Flores** / producció executiva **Aina Bujosa Díaz**

---

i els equips del **Teatre Lliure**

---

coproducció **Carla Rovira i Teatre Lliure**

---

agraïments **Cooperativa La Paleta, Projecte d'okupació rural Cal Soteras, Urbaser, Sergi Fäustino, Alba Feixa, Oriol Jardí, Meritxell Miquel, Joan Nieto, Maria Guillermina Peracca, Jorgina Piferrer, Txell Sardà i Tiago Torres**

---

**espectacle en català / durada aproximada 1h. 30' sense pausa**

seguiu [@lacarlrovira](https://twitter.com/lacarlrovira) / [#EICorAlLliure](https://twitter.com/EICorAlLliure) / [#ResidenciesLliure](https://twitter.com/ResidenciesLliure)

#### DIVENDRES ACCESSIBLES

**6/12 traducció simultània** en llengua de signes catalana per a persones amb discapacitat auditiva

**13/12 audiodescripció** per a persones amb discapacitat visual

**20/12 sobretítols adaptats** per a persones amb discapacitat auditiva

horari de dimecres a diumenge a les **20h.** / preus **23€ / 19,50€** amb descompte / **18,50€**  
dimecres (dia de l'espectador) / **17,50€** grups a partir de 15 persones / **16€** Tarifa Plana  
Abonament Espectador (per a entrades fora d'abonament) / **11,50€** grups universitaris, Carnet Jove, -30 & tarifa Última Fila / Laterals (en determinades funcions) / **9€** Generació Lliure (-30) / **7€** grups de secundària

Les entrades per a aquest espectacle permeten veure també **Turba**, el *work in progress* de la companyia resident **Mos Maiorum**.



© Pablo Ricciardulli.

**Posaré el meu cor en una safata** és un projecte que parteix de la investigació sobre la mort per esdevenir una creació escènica en forma d'espectacle documental. La necessitat de dur a escena un tema tan ampli com aquest s'explica perquè la mort és una experiència tan quotidiana que totes les persones haurem de transitar-la en algun moment de la vida. I perquè, malgrat tot, queda aïllada de les nostres vides i sovint és un tabú. Les arts escèniques, com a espai de diàleg col·lectiu i d'experiència individual, ens poden servir per endinsar-nos-hi.

**Carla Rovira** és actriu, creadora, professora i educadora social. Ha participat en espectacles com *Feísima enfermedad y muy triste muerte de la Reina Isabel I*, de La Calòrica. Des del 2010 forma part de la companyia LAniminAL Teatre. El 2015 va estrenar el seu primer projecte propi, *Most of all, you've got to hide it from the chicks* (premi FAD - Sebastià Gasch 2016 Aplaudent a la Creació Emergent). El 2017 va presentar *Màtria* en el marc del festival Simbiòtic i, la temporada passada, *AÜC (el so de les esquerdes)* amb Les Impuxibles.

## COMPANYIA RESIDENT

Montjuïc. Sala Fabià Puigserver/Escenari – de l'11 al 22 de desembre

### ***Turba (work in progress)***

creació i direcció **Mos Maiorum**

**Mariona Naudin, Ireneu Tranis, Alba Valldaura, Nicolas Chevallier i María García Vera**

---

#### QUÈ POT FER UN COS? QUÈ PODEN FER MOLTS COSSOS?

part 1. Anatomia de la turba

amb **Nicolas Chevallier, María García Vera, Mariona Naudin, Ireneu Tranis, Alba Valldaura, Clàudia Vilà i Clara Wasserman**

part 2. Proposta escènica: Turba

amb **Júlia Abelló, Tamara André, Katia Armesto, Irene Buesa Escribà, Jordi Calabuig, Fàtima Duarte, Lluïsa Eito, Josep Maria Fuentes, Matías Giliberto, Paolo Girelli, Francesc Madriles, Laura Mateu, Mariona Naudin, Arnau Pascasi, Mila Pascua, Mariona Sebastián Cercòs, Esther Taberner, Ireneu Tranis, Alba Valldaura, Maria Vives Ingla i Clara Wasserman**

---

espai escènic **Clàudia Vilà Peremiquel** / il·luminació **Pol Queralt** / so **Guillem Llotje** /  
recerca **Pau Carratalà**

---

producció executiva **Pau Gómez**

---

i els equips del **Teatre Lliure**

---

coproducció **Mos Maiorum** i **Teatre Lliure**  
amb la col·laboració de l'**INS Vila de Gràcia**

---

agraïments **Gonçal Mayos, Núria Solanas i Lacera**

---

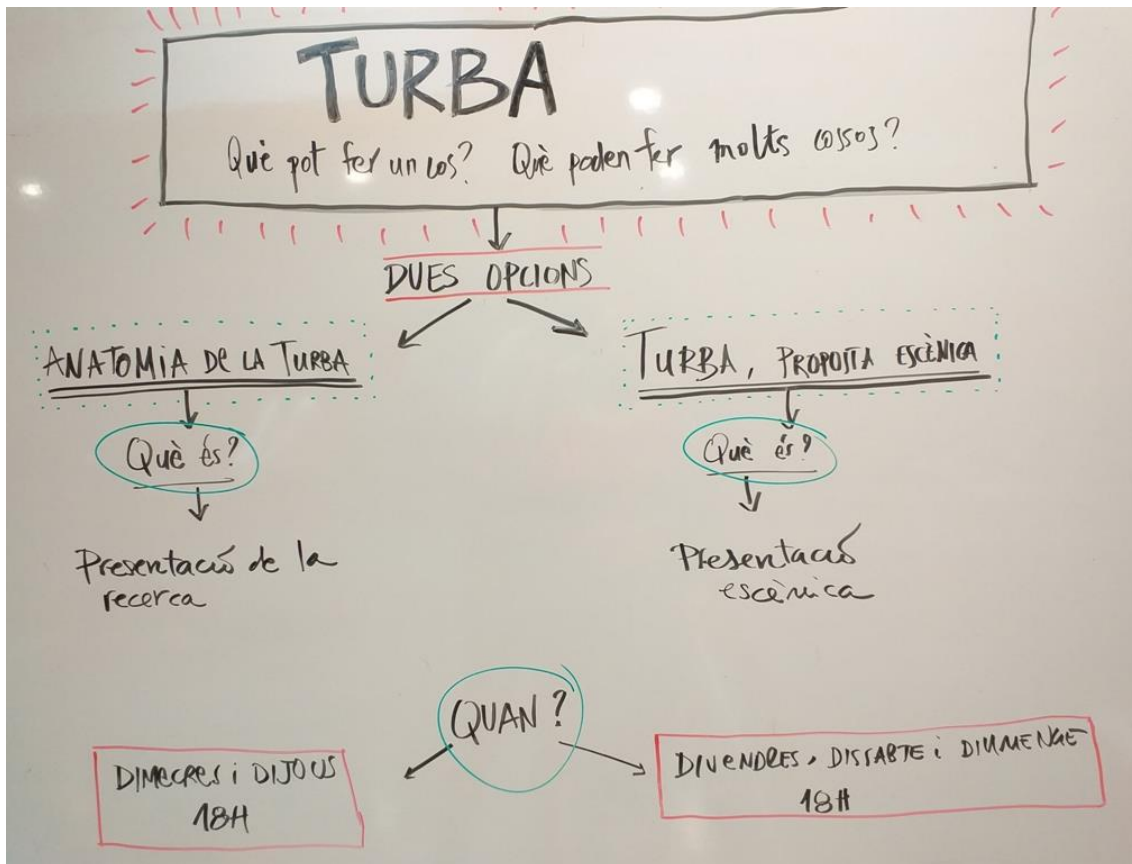
**espectacle en català** / durada aproximada **1h. 30'** sense pausa

seguiu [@MosMaiorum\\_art](#) / [#TurbaCiaResident](#) / [#MosMaiorumLliure](#)

horaris     part 1. Anatomia de la turba dimecres i dijous **18h.**  
              part 2. Proposta escènica: Turba divendres a diumenge **18h.**

preu        gratuït.





El col·lectiu **Mos Maiorum** posa l'èmfasi en l'anàlisi dels mecanismes de mobilització de masses. Aquest punt de partida general ha estat el motor de la investigació documental que s'ha realitzat a través d'una etnografia exhaustiva sobre el tema des d'un vessant antropològic i sociològic, amb l'ajut del sociòleg i antropòleg Pau Carratalà. L'interès pel fenomen de mobilització de masses parteix d'una inquietud que té a veure amb la pregunta: què fa que un grup d'individus s'ajunti per defensar un bé comú? Partint d'aquí, el col·lectiu ha volgut respondre una pregunta implícita: què ens fa Humans?

**Mos Maiorum** va néixer l'any 2015 quan Alba Valldaura, Ireneu Tranis i Mariona Naudin van decidir fer una peça de teatre documental sobre la frontera sud espanyola utilitzant per artefacte dramàtic la tècnica *verbatim*. Com a col·lectiu, des de llavors ha treballat amb diversos col·laboradors: Clàudia Vilà, Pol Queralt, Guillem Llotje, Ventura López Kalasz, María García Vera, Nicolas Chevallier, Marc Villanueva, Mònica Almirall, Anna Bohigas, Pau Carratalà i Pau Gómez. Han presentat *Mos Maiorum* (2015) i *Gentry* (Premi Adrià Gual, 2018) al Festival TNT, al GREC, l'Antic Teatre, La casa encendida, al Festival des Arts Bordeaux i al Conde Duque, entre altres.



del 5 al 22/12 / vestíbul de Montjuïc

## **Carlota Soldevila** discreció, compromís i llibertat

instal·lació-homenatge

producció **Teatre Lliure**

---

Des de fa dècades, el **Teatre Lliure** té un deute de gratitud amb la figura de **Carlota Soldevila**, una de les seves actrius i fundadores.

El fet d'engegar aquest desembre el nou programa de residències que porta el seu nom, els **Ajuts a la creació Carlota Soldevila**, i la confirmació del centenari del seu naixement durant el 2019, han animat aquest teatre a retre-li un homenatge que fos especialment acurat a l'hora de reflectir-ne la personalitat singular, com també la seva contribució rellevant al teatre català, que va més enllà de la seva relació fonamental amb la història del **Teatre Lliure**.

Fins fa ben poc, la seva data de naixement oscil·lava entre el 1919 i el 1929 a causa de l'existència documentada de dos DNI amb dates diferents. L'error es va aclarir gràcies a un tràmit burocràtic relacionat amb la seva jubilació de l'Institut del Teatre, però es va mantenir en secret fins fa poc. La veritat, però, va veure la llum amb la publicació de l'article "Carlota Soldevila: un centenari discret", de **Guillem-Jordi Graells**, publicat a la revista Serra d'Or aquest juliol passat.

### **UN COTXE I UN MILIÓ, SÍMBOLS D'INDEPENDÈNCIA I DE GENEROSITAT**

Recollint les seves pròpies paraules, el cotxe va ser un símbol d'independència i llibertat per a **Carlota Soldevila**, com també el fet que disposés d'un milió de pessetes (6.010 €). "El milió de la Carlota" van ser un estalvis que ella sempre va posar a disposició del teatre, un fet que demostra la seva reconeguda generositat envers els seus amics.

El cotxe ens va semblar, doncs, l'objecte idoni per reflectir el moment històric col·lectiu i també personal dels inicis d'una recuperació del teatre en català. Apareix insistentment en tots els records de les persones que la van tractar en aquells anys, i ha estat l'element inspirador a l'hora de dissenyar aquesta instal·lació-homenatge que presenta documents sonors.

L'espai central del vestíbul de Montjuïc serà ocupat per un Renault 5 de color beix clar, amb matrícula de 1978. Aquest model va generar el màxim de consens entre els testimonis consultats quan vam iniciar la recerca per portar a terme aquesta instal·lació. Altres testimonis –coincidint tots en un to clar i en la presència de la seva gossa Maixa i la seva manteta de quadres– recordaven com a possibles altres vehicles: un Simca 1100 i tres models de Seat (un 600, un 127 i un 124).

## UNA RÀDIO DE LA MEMÒRIA

Tractem el cotxe com un objecte generador de memòria i, des d'aquest punt de vista, n'hem desenvolupat l'ús i el contingut. El públic podrà accedir a l'interior del cotxe per escoltar vuit canals d'àudio amb els testimonis recollits pel Teatre Lliure.

Records íntims de set personalitats molt properes a **Carlota Soldevila** durant la dècada dels 70, a més de la seva pròpia veu, recuperada de l'entrevista que va oferir al programa de TV3 'Identitats' l'11 maig de 1986, presentat per Josep Maria Espinàs. Hem agrupat aquests testimonis per temes per crear un podcast que el públic podrà fer servir com un dial de ràdio.

Hem entrevistat **Albert Boadella, Imma Colomer, Guillem-Jordi Graells, Domènec Reixach, Toni Sevilla i Mercè Sindreu**. Han estat ells, i no uns altres, a causa de la seva major disponibilitat entre les persones contactades per participar en l'homenatge. Recuperar la memòria de la Carlota ens ha permès apropar-nos una altra vegada a persones que formen part de la història del Lliure, com l'Albert Boadella. Una mostra del sentiment de proximitat, d'estima, de cohesió i de consens que desperta la figura de la Carlota.

Hem reunit el blocs temàtics següents:

1. **La Carlota** Definició de la seva personalitat, presència, valors i actituds.
2. **El cotxe** Descripció del cotxe i evocació de la independència. Un element indissociable de la Carlota. L'expedició organitzada per facilitar la fugida d'Albert Boadella a França pel judici de *La torna*.
2. **Support a la creació** Sosteniment del teatre català des dels anys 50 fins a la creació del Teatre Lliure.
4. **Un pilar del Lliure** El "milió de la Carlota". Fabià Puigserver.
5. **Elitisme?** Orígens socials i entorn cultural. Filla de la Segona República espanyola.
6. **Primers records** Els primers records d'ella per part dels entrevistats.
7. **Anècdotes** La incògnita de la seva edat. El pis franc.
8. **La veu de la Carlota** Fragments del programa 'Identitats'.

La instal·lació compta també amb una banda sonora de peces predilectes de l'artista:

➤ [anar a la llista musical](#)

## CARLOTA SOLDEVILA, UN PILAR DEL TEATRE CATALÀ

Aquest homenatge no només vol reflectir el paper cabdal que va tenir **Carlota Soldevila** en la fundació del Teatre Lliure i en la construcció de la personalitat diferencial d'aquesta entitat, també vol destacar la seva participació significativa als inicis d'altres projectes, com l'Agrupació Dramàtica de Barcelona, Els Joglars, l'Institut de Teatre sota la direcció de Hermann Bonnín o el Teatre de l'Escorpí, essencials per entendre la transformació de l'escena catalana a partir dels anys 50 del segle XX.

També vol ser un homenatge a l'empremta personal que va deixar en tots els qui la van conèixer. Una dona amb una biografia i una personalitat singulars, educada en l'entorn de la burgesia il·lustrada catalana –filla de **Carles Soldevila** i neboda de **Ferran Soldevila**– que va créixer durant l'efervescència de la Segona República espanyola, va viure l'experiència traumàtica de l'exili (una circumstància que la va fer molt propera a **Fabià Puigserver**) i va passar per vicissituds personals que va saber superar amb la una entrega absoluta i un compromís amb la cultura, específicament amb el teatre i amb les amistats. Una dona coneguda per la seva generositat, que administrava amb molta discreció, capacitat conciliadora i diplomàtica, amb sentit de llibertat –un altre tret que compartia amb Puigserver–, amb una actitud elegant envers la vida i les persones i un gran sentit de l'humor, i que mai va deixar de ser conscient de formar part d'una privilegiada elit culta, fet que assumia com una responsabilitat i que es traduïa en un fort desig de tutelar projectes i creadors en els quals creia apassionadament. Un retrat biogràfic format per les persones entrevistades i el record que va deixar una persona que sobretot es va fer estimar.

## NOTA BIOGRÀFICA

### Carlota Soldevila i Escandon

Barcelona, 1919-2005

Filla de l'escriptor Carles Soldevila, inicià les activitats teatrals el 1950 a l'Agrupació Dramàtica de Barcelona (ADB), on treballà fins a la desaparició d'aquesta entitat. L'any 1962, juntament amb Albert Boadella i Anton Font, fundà la companyia de mim Els Joglars, on actuà fins el 1969. També fou cofundadora del Grup de Teatre Independent (1965) i del Teatre de l'Escorpi (1974). Professora d'expressió corporal a l'Institut del Teatre de Barcelona (1971-86) i fou membre de la Comissió Coordinadora d'Estudis d'aquest organisme, delegada de Direcció i Coordinació General. El 1976 participà en la creació del Teatre Lliure, on també actuà en prop de 30 obres de B. Brecht, Shakespeare, J. Offenbach, J. Genet etc. També actuà a l'Espai Brossa (1998).

[font: Enciclopèdia Catalana

una entrevista	<a href="https://bit.ly/33khoEe">https://bit.ly/33khoEe</a>
un article	<a href="https://bit.ly/2ObhMAN">https://bit.ly/2ObhMAN</a>
un programa de televisió	<a href="https://bit.ly/35u5Lw3">https://bit.ly/35u5Lw3</a>
una banda sonora	<a href="https://spoti.fi/2Dq3E0e">https://spoti.fi/2Dq3E0e</a>

## BIOGRAFIA ESCÈNICA

### Agrupació Dramàtica de Barcelona (ADB)

*La cantant calba*, d'Eugène Ionesco. Diversos teatres de l'àrea metropolitana de Barcelona (1959-1963).

*Les aventures d'en Massagan*, de Josep Maria Folch i Torres. Palau de la Música Catalana (1961-1962). Va participar en la comissió organitzadora.

*Becket o l'honor de déu*, de Jean Anouilh. Palau de la Música (1961).

*Centenari de Joan Maragall*. Palau de la Música Catalana (1961).

*Els condemnats*, de Baltasar Porcel. Palau de la Música Catalana (1961).

*Bearn*, de Llorenç Villalonga. Teatre Windsor (1962).

*Calpúrnia*, d'Alfred Badia. Palau de la Música Catalana (1962).

*L'illa del tresor*, de Robert Louis Stevenson. Palau de la Música Catalana (1962-1963). Va participar-hi fent de regidora.

*El secret del rei Midas*, de Carme Suqué. Palau de la Música Catalana (1962). Va participar en la comissió organitzadora.

*Ulisses a l'Argòlida*, de Nicolau M. Rubió i Tudurí. Palau de la Música Catalana (1962). Va realitzar-ne el vestuari.

*La visita de la vella dama*, de Friedrich Dürrenmatt. Palau de la Música Catalana (1962).

*El ben cofat i l'altre*, de Josep Carner. Palau de la Música Catalana (1963). Va realitzar-ne el vestuari, les màscares i els figurins.

*La sonata dels espectres*, d'August Strindberg. Palau de la Música Catalana (1963).

*El somni d'una nit de Sant Joan* (lectura), de Josep M. de Sagarra. Seu d'Òmnium Cultural (1961).

*L'òpera dels tres rals*, de Bertolt Brecht i Kurt Weill. Palau de la Música Catalana (1963)

Del 1955 al 1962 va formar part de la secció *L'alegria que torna* de l'ADB com a membre del comitè organitzador i regidora. *L'alegria que torna* eren unes funcions anuals benèfiques per eixugar el dèficit de la institució.

### Grup de Teatre Independent (GTI)

*Els diàlegs d'en Ruzzante*, d'Angelo Beolco 'Ruzzante'. Teatre Romea (1967).

*La diada boja o les noces de Fígaro*, de Wolfgang Amadeus Mozart. Casino de l'Aliança de Poblenou (1967).

*Els baixos fons*, de Màksim Gorki. Casino de l'Aliança de Poblenou (1968).

*La serva padrona*, de Giovanni Battista Pergolesi. Palau de la Música Catalana (1968).  
Va participar-hi fent d'ajudanta de direcció.

*La terra es belluga*, de Jordi Bordas. Teatre Romea (1969).

*Tot amb patates*, d'Arnold Wesker. Casino de l'Aliança de Poblenou (1969).

### Teatre de l'Escorpí

*Terra baixa*, d'Àngel Guimerà. Teatre de l'Institut (1974).

*Quiriquibú*, de Joan Brossa. Casino de l'Aliança de Poblenou (1976).

### Els Joglars

*Mimodrames*. Palau de les Nacions de Montjuïc (1962)

*L'art del mim*. Terrassa (1963)

*Deixebles del silenci*. Teatro Candilejas (1965)

*Mimetismes*. Teatro Windsor (1966)

*Calidoscopi*. (1967)

### Teatre Lliure

*Camí de nit*, de Lluís Pasqual (1976).

*Ascensió i caiguda de la ciutat de Mahagonny*, de Bertolt Brecht i Kurt Weill (1977).

*La cacatua verda*, d'Arthur Schnitzler (1977).

*Leonci i Lena*, de Georg Büchner (1977).

*Titus Andrònic*, de William Shakespeare (1977).

*Hedda Gabler*, de Henrik Ibsen (1978).

*La vida del rei Eduard II d'Anglaterra*, de Christopher Marlowe (1978).

*Amb vidres a la sang*, poemes de Miquel Martí i Pol (1978).

*La bella Helena*, de Jacques Offenbach (1979).

*Jordi Dandin*, de Molière (1980).  
*El balcó*, de Jean Genet (1980).  
*Fulgor i mort de Joaquín Murieta*, de Pablo Neruda (1982).  
*Primera història d'Esther*, de Salvador Espriu. Teatre Romea (1982).  
*El misantrop*, de Molière. Teatre Grec (1982).  
*L'héroe*, de Santiago Rusiñol (1983).  
*Al vostre gust*, de William Shakespeare (1983).  
*Els fills del sol*, de Màxim Gorki (1984).  
*Un dels últims vespres de Carnaval*, de Carlo Goldoni (1985).  
*La senyora de Sade*, de Yukio Mishima (1986).  
*Lorenzaccio, Lorenzaccio*, d'Alfred de Musset (1987).  
*La bona persona del Sezuan*, de Bertolt Brecht. Mercat de les Flors (1987).  
*Les noces de Fígaro*, de Caron de Beaumarchais (1989).  
*Els gegants de la muntanya*, de Luigi Pirandello (1990).  
*Maria Estuard*, de Friedrich Schiller. Teatre Grec (1990).  
*El parc*, de Botho Strauss. Teatre Lliure (1992).  
*Roberto Zucco*, de Bernard-Marie Koltès. Palau de l'Agricultura (1993).  
*El barret de cascavells*, de Luigi Pirandello (1994).  
*D'Arenys a Sinera*, de Salvador Espriu (1995).  
*La serventa amorosa*, de Carlo Goldoni (1997).

### Teatre Romea

*Es així, si us ho sembla*, de Luigi Pirandello (1987).

### Espai Brossa

*Carrer Sebastià Gasch*, de Sebastià Gasch i Joan Brossa. Espai Brossa (1998).